

дъкът талантът Молиерът и Мериво.

Към 1830 год. Рашелъ възкреси класическитѣ трагедии. По късно нейна достойна приемница на сцената стана знаменитата Сара Бернардъ.

Ето една жена, която до края на живота си наближила 80 години не слѣзе отъ сцената. Кой може да я забрави, следъ като еднажъ я е видѣлъ да плаче и умира на сцената въ „Дамата съ камелиитѣ“?! Нейнитѣ сълзи не сж театрални. Тя плаче тѣй, както наистина плачатъ съкрушенитѣ сърца и умира тѣй, както наистина се умира.

Когато още като студентка за пръвъ кжтъ гледахъ Сара Бернардъ, изтрѣпнахъ и почувствавахъ, че на сцената се свещенодѣйствува.

Въ „Жана Доре“ Сара играеше ролята на нещастна майка, чийто синъ ще бжде екзекутиранъ поради убийството на кръстника си, отъ когото искалъ пари, за да задоволи апетита на една суетна жена, която безумно обича. Когато нещастната майка посрѣдъ нощъ измолила отъ пазача среща съ своя синъ, който сутринята ще бжде обезглавенъ и, когато въ полумрака обезумелия младежъ стиска презъ малкото прозорче ржката на майка си, мислейки че това е любимата жена, заради която умира и, която майка му е обещала да доведе за последне виждане, несмѣйки да му каже, че тази жена най-нахално е отказала да признае връзкитѣ си съ сина ѝ, за да се не компрометира, Сара неподражаемо придава героизма на една майка, която до самозабрава умѣе да прикрие своето майчино страдание, за да не разпилѣ илюзииитѣ за щастие на този, който следъ нѣколко часа ще умре.

Когато прозорчето следъ това минутно виждане се затваря и пазачътъ въ недоумение равнодушно казва: „Madame, il vous a pris pour une autre! (Госпожо, той ви взе за една друга) Сара въ полузабрава презъ сълзи шепнеше. Il m'a pris pour une autre tant